

NAPSALI JSTE NÁM

Spolkem Havlíček obec žila

■ ZDENĚK SVÁČEK,
Rudolfovo

Nemanice byla ves jako každá jiná, vyrůstající z plenek první republiky. Nízké domky kolem státní silnice, na jednom konci koloniál paní Helmichové, na druhém obchod pana Bláhy, uprostřed Vondrášků. Děti chodily do školy v Hrdějovicích, kde byl i starosta obce, kam příslušela osada Nemanice. Listonoš sem jezdil na kole, protože pošta byla v Hluboké nad Vltavou. Nejvyšším podnikatelským činitelem byl mlynář Veselý u rybníka Čertík.

Tedy nic moc. Nebylo divu, sám název obce řekl mnohé. Pokračováním pak byla další "nudle" kolem státní silnice směr na sever - "Bída", jak se říkalo nynějšímu Borku. Do třetice místních názvů zbohatlíků měl být Nouzov - to když se stavěla za protektorátu kabelovna na rozcestí pražské silnice na Úsilné a Hrdějovice.

Důležité bohatství bylo duchovní. Jednička zde skutečně patřila aktivnímu ochotnickému spolku "Havlíček" a obec s ním skutečně žila. Pozadu nezůstávali ani místní kuželkáři.

Edenem byl pak v Nemanicích rybník "Nemaničák". Za hrází nedaleko silnice byl "první kraj". Ten patřil dětem i odvážlivcům. Ti měli doslova eldorádo na plovoucích kládách pevně spoutaných ve vodách rybníka. Silné kmeny patřily pumpaři Šulistovi, který je zde měl v jakémsi přístavu pro další zpracování. Z námořníků se stávali piráti a hra na kládách nebrala konce. Ti nejlepší plavci měli dostaveníčko u stavidel. Tam byla největší hloubka a dalo se zde skákat do čisté vody. Na druhé straně, která sousedí nyní s hřištěm fotbalistů, byl "druhý kraj". Ten sloužil většinou rodinným výpravám o nedělích a svátcích. Pro limonády se chodilo do nedalekého hostince paní Chromé, kde se dal hrát i za jednu korunu pro pět kluků dírový kulečník.

Na opačném konci za hřbitovem byl "kraj městský". Tam je dnešní areál a jistě si nelze vybrat hezčího místa pro nadšence stojatých vod, jako je právě tato oblast.

Jednou ročně zažila omladina a starší generace tradiční událost - výlov rybníka. V zimě pak zasněžená hráz sloužila sánkařům a začátečníkům na lyžích. Největším přínosem byla ledová plocha. Proto nebylo také v Nemanicích nouze o dobré hokejisty (Valenta, Tůma, Matějka, Lapáček, Měšťan a další). Jako mantinely posloužila shrabaná vrstva sněhu politá vodou a opravdové branky byly tenkrát již i událostí. A což, když začali ledovat pivovarští u druhého kraje. Velké pily se zakrojily do ledu, který po kusech se odvážel s koňskými potahy do nedalekého Budvaru.

O letní nabídce dnešních podnikatelů na nemanické hrázi se nám ani nezdálo. Mnohé se změnilo. Přál bych všem, aby nejen nejlepší voda, pestrost zábavy, ale i pohoda byla taková, jako jsou naše vzpomínky k "Nemaničáku", staré více než půl století.